

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 30, vydáno pro vnitřní potřebu - 2.prosince, nákladem 45 výtisků

ODDÍLOVÁ RADA

Tak máme opět fotku na titulní straně SKAUTA-JUNÁKA (č.4, prosinec 2002, ročník 45). V tomtéž čísle je ve výsledkové listině zmínka o naší družině ŽAB. Ale Trojkaři mají v tomtéž čísle na dvojstraně 6 fotek a článek o jejich říjnové výpravě na Slovensko.

Ve SKAUTINGU (č.4, prosinec 2002, ročník 41) je krátký příspěvek od Dazula k tématu „Podle jakých kritérií u vás v oddíle vybíráte rádce/rádkyně družin?“.

Vážní zájemci o koupi kvalitních (bohužel taky adekvátně drahých) trekkingových bot značky AKU mají možnost využít nákup za velkoobchodní cenu - Dazul může nakoupit přímo od dovozce o cca 30% levněji než

jsou k dostání v obchodě.

V družině Žžal máme problém - Judy se kterou se počítalo na rádcovské místo po Brumle (bude příští rok maturovat) nám odchází studovat mimo domov s bydlením na internátě. Obdobný problém se rýsuje u Žab, kdy Kecka po roce rádcování půjde asi studovat také trochu dále od domova?

Cosi se šušká o tom, že by se mužská část Šestky s Trojkařama dala dohromady a secvičila na 6. Skautský zámecký ples své vystoupení ve stylu Židovských tanců. Prý to vážně jen na malíčkosti - aby se konkrétně domluvili vůdcové obou oddílů.

SKAUTING JE ♦♦♦

Často se říká, že *skauting je hra* - plná smíchu a překvapení, společných činností, úspěchů i porážek. Ale není to jen obyčejná hra, je to hra, která má cíl: vychovat chlapce i děvčata tělesně zdatné a otužilé, zručné, duševně rozvinuté, citově bohaté, morálně vyspělé, duchovně probuzené a ochotné pomáhat všude, kde je pomoci zapotřebí. Skauting je připravuje, aby z nich vyrostli občané schopní plnit povinnosti **k sobě, ostatním i k Pravdě a Lásce**.

Nebo jinak. *Skauting je výchovné hnutí*, usilující svébytnými metodami, přiměřenými věku, zájmům a potřebám mládeže, o všestranný rozvoj člověka, který by byl připraven zvládat složité životní situace osobní i skupinové a zasahovat aktivně do života ve světě.

Je to také *tvorba životního stylu*, který se vyznačuje předivem kladných vztahů mezi lidmi, zprvu na dětské úrovni, později i mezi dospělými.

JAK MI SKAUTSKÝ KROJ ZACHRÁNIL ŽIVOT

(C) CASOPIS JUNÁK 1946

Stalo se to v roce 1946 v Angole, v území kmene Gango. Po hrozném námaze cesty pralesem dostal jsem se s osmi černými nosiči na rozsáhlou horskou planinu. Bylo již k večeru a ohromné rudé paprsky, jež prostíralo slunce po obloze, byly známkou blížícího se období dešťů.

Asi dva kilometry od hradby pralesa spatřili jsme uprostřed pusté, bodláčím porostlé stepi tučet chatrčí domorodců, z roští a bláta slepených. Moji nosiči byli z kmene Bailundu, který byl u zdejších domorodců špatně zapsán, neboť pomáhal vládnímu vojsku portugalskému potlačovat povstání zdejšího obyvatelstva. Plížili jsme se proto opatrně kupředu, většinou po kolenou, nehodlajíc se dát upozorvat. Puškou jsem byl pouze já ozbrojen. Vojenský průvod, který mi byl dáván dosud k dispozici, zůstal včera vlesní osadě.

Opatrnost naše však byla zbytečná, neboť ve vesnici nebylo nikoho. Usadili jsme se proto ve třech chatrčích uprostřed dědiny. Večeřeli jsme. V jedné chatrči byla bohudík nádoba s vodou. Byl jsem dosud takový „greenhorn“, že jsem v nálezu nepostřehl nic podezřelého, ač mohlo mi napadnout, kde se tu vzala nádoba s vodou v těch děsných zdejších vedrech. Proč se již dávno nevypařila?

Moji černoši připravovali „TOKOTUTOKU“, kaši z horké vody, hrsti maniokové mouky a rozdrobených sušených ryb. Měli i „fubu“, opojný nápoj, získaný nařiznutím jistého druhu palmy. Je to sice zakázáno, ale kdo má bdít nad tím zde, v těch nesmírných, divokých končinách? Já jsem se živil konzervami a přikusoval jsem k nim sladké brambory, jichž je tu v okolí všude hojnost. Zapíjel vše špinavou vodou z oné nádoby. Meztím nastala úplná tma. Černoši ještě chvíli mlátili své „ocizangi“ a „opulumbumba“, děsně to primitivní hudební nástroje, načež znaveni usnuli. Též já jsem upadl zvolna v spánek. Tělo unaveno tmácením pralesy, nohy pálí od četných klopýtání přes kořeny a ruce jsou naběhlé od mačety, již jsem přesekával v chůzi překážející liány.

Zdálo-li se mi co, nevím. Mám ostatně sny velmi zřídka a to buď o mé matičce, o Praze anebo - o švestkových knedlicích (ach!) Dlouho jsem ani nespál, soudě podle svitu měsíce. Probudil mne jakýsi šramot venku. Nebyl jsem sám, kdo prodítl. Dva černí společníci, které jsem ponechal ve „své“ chatrči, byli již také vzhůru, leželi však nepohnutí, ale blýskaly se jim oči v šeru. Jeden z nich, Matutu, přitlačil mě neslyšitelným pohledem k zemi.

„Lež, pane!... Gango jsou zde! Přišli!“

Vesnice nebyla neobydlena, byla to naše mýlka. Vzpomněl jsem si na čerstvou vodu v tykvi, bylo však již pozdě. Venku propukl najednou křik a hluk a v tom okamžiku vyskočil Matutu a uchopil vedle ležící stěnu udělanou z bambusu a jedním pohybem jí zatarasil dveře, vlastně díru sloužící za vchod. Několik paží venku zvenčí se o ní opřelo, bylo ale - pro chvíli - vyhráno, vchod k nám byl zatarasen.

Mechanicky, ani si toho nejsem vědom, jsem si oblékl kabát a chopil jsem se ručnice. Byla nabitá. Matutu zapřel „dveře“ těžkým kulem a chystal se dát novým kulem ještě větší pevnost naší slabé ochraně. Dověkl jej ke stěně, ale náhle se s výkřikem skácel. Z chatrné, z roští spletené steny zelo dlouhé kopí. Bylo to ono, vržené mocnou rukou, jež zranila čemodhovi bok.

A v tom nové úderý na steny i dveře! Ruch, pokud jsem soudil podle sluchu, byl již jen kolem naší chatrče; moji druzí průvodci v okolních obydlích byli již asi mrtví nebo zajati.

Rána za ranou jakýmsi těžkým kulem. Křik mi prozrazoval, že obláhatelé dobře vědí, že uvnitř je jakýsi „bulmantari“, čili běloch - a svíral jsem pevně svou ručnici, jedinou naději. Stačilo si však uvědomit, že mám pouze osm nábojů, abych i tuto naději ztratil.

Prásk! Prásk! Dveře zapřené kulem nepovolily; zato se však zřítla celá stěna! Asi dva tucty čemochů zuřivě výskalo a mávalo klacky proti mne. Bylo mi děsně — úzko!

Ani mě nenapadlo zamířit puškou: jako bych dostal křeč. Bylo to konečně rozumnější! Rána palicí přes hlaveň mi vyrazila zbraň z ruky a zástup čemochů hlasitě zavýskl a vrhl se ke mne. Chopilo se mě několik paží. Rány padaly ze všech stran! Táhl mě k ohni - necítil jsem nic - byl jsem jako kus dřeva.

Ale užasl jsem nad zázrakem! Když plameny ohně ozářily mou postavu, paže povolily. Všichni ztichli; několik výkřiků úžasu zaznělo kolem a ti nejbližší padli na kolena...

„Ooh, pane generále, pane důstojníku! Smilujte se!“ Prosebné hlasy jsem slyšel všude kolem sebe a byl to směšný pohled na houf těch strašidelných postav, jak se kroutily na zemi.

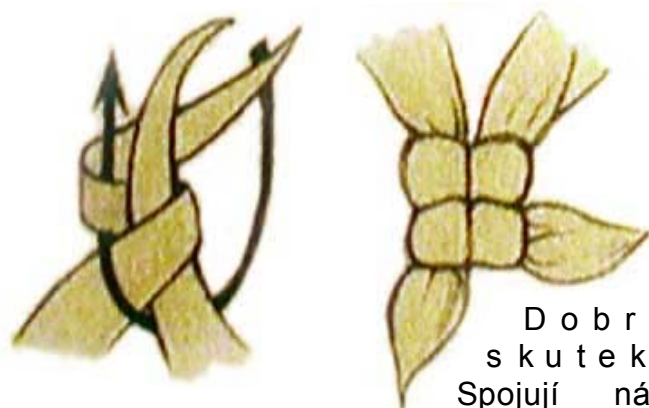
Náhle se mi rozjasnilo! Měl jsem na sobě kabát s lilí, pásku Č. Budějovice a několik stužek od medailí. Ubožáci mě považovali za důstojníka portugalské armády, z nichž mají pořádný strach od poslední rebelie... Zlatý кроj! Stanu-li se jednou šlechticem, dám si do štítu rukáv slilí!

Skautský zákon a ty

3. SKAUT JE PROSPĚŠNÝ A POMÁHÁ JINÝM

1. Uděláš každý den alespoň jeden dobrý skutek?
2. Snažíš se být prospěšný svému okolí v každodenních drobnostech?
3. Snažíš se, aby každý, kdo tě přijde požádat o pomoc v jakékoliv slušné věci, odešel s radostí, že všeho dosáhl?
4. Vyhledáváš příležitost k pomoci jiným?
5. Nezanedbáváš drobnou denní pomoc v rodině, rodičům?
6. Konáš své služby radostně, bez komplexu méněcennosti a obětí?
7. Máš pocit hrdosti, když jsi hodně pomohl(a)?
8. Uvědomuješ si svou závislost na práci a pomoci druhých a cítíš hrdost nad tím, že na lidském společenství neparazituješ?
9. Uvědomuješ si, že člověk je skutečným člověkem, jen když dokáže pracovat pro druhé?
10. Hledáš zaměření svého života v užitečnosti a prospěšnosti jiným, nebo v požitkářství a hromadění zisků?

UZEL DOBRÉHO SKUTKU

Dobrý
skutek!
Spojují nás

skautské ideály. Jsme taková jednotka zvláštního nasazení Velkého Ducha. Jednotka zvědů. Ti pracují často sami nebo v malých skupinkách rozptýleni v nepřátelském prostředí. Dnešní svět nám není zdaleka vždy příznivě nakloněn. Přinejlepším nás považuje za "blázný, kteří si hrají na naivní svět". Tady na táboře bychom se měli vycvičit, sehrát a načerpat sílu pro své nasazení. Nasazení v běžném životě. Když nebudeme plnit svůj denní příkaz na táboře, tak kdy už!

Na každém táboře je někomu smutno. Není to nic špatného, když je mi smutno po těch, které mám rád. Špatné je, když mi ty pěkné vztahy, po nichž se mi stýská, nemá co nahradit.

Jako skauti bychom měli být zvlášť dobrými pozorovateli, umět si zavčas všimnout, že jsme na někoho zapomněli. Může se to lehko stát, když se zabereme do hry, když je nám dobře mezi kamarády. Zvlášť vnímaví bychom měli být ke členům své družiny. A hned je dobrý skutek na světě. A má-li být opravdu skautský, pak to udělám tak, že ten, komu jej prokazují si ani nevšimne, proč to dělám. A možná tak někdy najdu svého nejlepšího přítele.

Zpíváme

SNĚŽNÝ MUŽ

GREENHORNS / A. P. CARTER

C **F**
1. Studenej v ítr honí sníh cestou zavátou,
G **C**
stopy, jak nohy sloní, teď vidím před chatou
F
a tebe marně sháním, pod postel nahlížím,
G7 **C**
kam ztratila ses, to já dobře vím.

G
R. To sám sněžnej muž se tu bral,
C
to sám sněžnej muž si tě vzal,
F
tak tedy pozdravuj jeho ledovou sluj
G7 **C**
a já si v klidu kotlík grogu dám.

2. Teď okna kvetou mrazem, já zase našel klid
zas klepu popel na zem a můžu nahlas klít
a nemusím se hádat a vynakládat um,
abych si moh dát tajně malej rum.

R. 3. Studenej v ítr honí mraky, jak duchů sbor,
stopy jak nohy sloní se táhnou za obzor
a můj bernardýn klímá, nijak tě neshání,
on má rád ticho a hodin tikání.

Dneska tady máme písničky z repertoáru skupiny Greenhorns. Obě dvě jsou převzaté z repertoáru amerických zpěváků country, obě jsou staré přes 30 let. Písničku Blizard asi budete více znát v podání Jiřího Grossmanna, který ji také otextoval.

BLIZARD

J. GROSSMAN / H. HOWARD

G **G7** **C** **G**
1. Když jde blizard s víchřicí, já sám jedu vánicí
D
a na cestě jsem už skoro celý den,
G **G7** **C**
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou
G
přes sto mil,
D **Emi (G)**
/: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :/

2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvílí, sčítám míle za mílí,
/: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :/

3. Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčnej chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probíjím, z láhve brandy popíjím,
/: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :/

4. V dálce světla zaplály, to mý oči hledaly,
potíž je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně,
strašně spát,
/: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :/

5. Tak ho naši za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu,
nemoh' hřát,
/: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :/

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU

ZUB

Bylo to v sobotu 14.12.02, když u nás odpoledne zazvonil Cipísek. Přišel mě pozvat do kina na jejich scénku, která byla součástí slavnostního rozsvícení stromku. No, on si asi přišel pro batoh, který zapomněl v klubovně, ale nejdřív mě pozval. Měli jsme doma hodně práce a tak jsem mu nic nesliboval...

V 1 hodinu přijela ségra z práce a protože jsem to tak nějak stihl, vyrazili jsme do kina. Před kinem už byla fronta jak za starých časů, když dávali dobrý film. Byl tam Mikuláš a aj dva čerti. Ti byli tak škaredí, že kdyby na mňa některý večer bafnul, tak su zavalený až za ušama.

První část byla věnována dětem ze ZŠ Ratiboř a zahájily ju cěrky aj ogaři sólovým aj sborovým zpěvem a přednášením básniček. Bylo to moc pěkné a tam jsem na pódiu zahlédl Hvězdičku a Nikitu. Pak nastala změna a na řadu přišla divadelní scénka „Co sa na Valašsku událo“. Bylo to něco neskutečného. Nesmál jsem se, ale doslova chechtal, až mně slzy tekly při výstupu Cipíška alias Lucifera. Jeho výstup mluvený, ale i hraný sklídl několikrát bouřlivý potlesk. Nesmím ale zapomenout i na Jerryho a Očka, kteří ve scénce taktéž vystupovali a samozřejmě předvedli skvělý výkon. (Očko si moc neza hrál-Cipísek ho hned zaklél do mašika. pozn.redakce)

No, proč jsem to vlastně psal. Chtěl bych všeckým, které jsem tam viděl, vyslovit obrovskou pochvalu a to nejen děčkám, ale i paním učitelkám, protože to asi nebyla žádná sranda. Děcka, byly jste super a nelituju toho, že jsem sa šel aj s Janinů podívat.

Celoroční oddílová hra

LISTINA STÁLÝCH VÝDĚLEČNÝCH PŘÍLEŽITOSTÍ

Ne každý se z rozličných důvodů může účastnit 100% všech oddílových akcí - tedy akcí na kterých jsou vyhlašovány jednotlivé etapy naší celoroční hry. Mohlo by se tak například stát, že ten kdo nebyl na dvoudenní výpravě, protože ležel doma v horečkách, přišel o šanci si „vydělat“ třeba 50 oddílových dolarů. Takovýto náskok může klidně v etapové hře rozhodnout.

Proto je tady „listina stálých výdělečných příležitostí“. Je velmi trefně nazvána, protože příležitosti, které potkáváme můžeme ale nemusíme využít. Stejně tak je to i s našimi příležitostmi. Může se jich chopit opravdu každý. Platí pouze tato omezující pravidla.

1. Každou příležitost, lze v jednom kalendářním měsíci využít pouze 1x
2. Celkově si může těmito příležitostmi vydělat měsíčně každý člen družiny maximálně 25 oddílových dolarů
3. Dolarů vyplácí (a splnění podmínek uznává) pokladník Zub.

1. Za 50 vystřižených použitých poštovních známek s neporušeným razítkem ... **3 dolary**
2. Za příspěvek do oddílového časopisu (min. rozsah 1/2 strany) ... **3 dolary**
3. Za otištěný příspěvek v celostátním časopise (Junák-Skaut) ... **15 dolarů**
4. Za splnění každého stupně Skautské stezky ... **25 dolarů**
5. Za splnění libovolné odborky ... **25 dolarů**
6. Za přečtení knihy z prostředí Severní Ameriky a Kanady ... **4 dolary**
7. Jedna barevně vyvedená stránka do oddílové kroniky se zápisem z oddílové výpravy ... **4 dolary**
8. Mimořádný důkladný úklid klubovny (umytí oken, vyčištění koberců,...) - po dohodě s Mirisem ... **4 dolary**

LISTINA MIMOŘÁDNÝCH VÝDĚLEČNÝCH PŘÍLEŽITOSTÍ

Na každý měsíc zvlášť budou vypisovány jednorázové - mimořádné příležitosti, za které je možno získat oddílové dolary. Přihlásit se o ně musí každý sám u pokladníka Zuba. Vydáním dalšího Šestáka (vždy k oddílovce) pozbývají předchozí mimořádné příležitosti platnost a nelze na Zubovi vymáhat jejich uznání a vyplacení příslušné sumy oddílových dolarů.

- 1) Za účinkování v oddíloví scénce na střediskové vánoční akademii ... **3 dolary**
- 2) Za účast na natáčení oddílového CD ... **3 dolary**
- 3) Za aktivní pomoc při přípravě „Takového malého countrybálu“ (uznává Miris) ... **3 dolary**
- 4) Za účast na lednové družinové výpravě ... **3 dolary**
- 5) Za pravidelné dennodenní plnění příkazu „Každý den alespoň 1 dobrý čin“ (uznává si každý sám) ... **15 dolarů**
- 6) Za ujetí celkem 15 km na běžkách (může být i po částech) ... **6 dolarů**

Z NAŠICH AKCÍ

NAHRÁVÁNÍ ODDÍLOVÉHO CD - PF2003 15. PROSINCE 2002

DAZUL

Letos jsme se dohodli, že uděláme originální oddílové PF. Nahrajeme naprosto originální CD - s vlastní muzikou a texty, sami to zahrajeme a zazpíváme.

Lehce se řekne, ale hůře udělá. Ale v našem oddíle je pořád ještě nezlomná parta, která se nenechá jen tak odradit a tak jsme se sešli 14. prosince 2002 v kateřinickém kostele, kde jsme se svolením bratra faráře Pavla Šebesty mohli nerušeně celé odpoledne zkoušet a nahrávat. Že to není žádná sranda se mohl přesvědčit každý ze zúčastněných. Naše skromné technické vybavení (nahrávali jsme na mikrofon videokamery) se sice nemůže ani zdaleka rovnat profesionálním nahrávacím studiím, ale aspoň jsme si názorně ukázali jak se naživo nahrávalo před půlstoletím. Nad výsledkem by profesionál sice zaplakal, ale my, ubozí amatéři jsme byli spokojeni. Snad se nám třemi nahranými písničkami (na sborovém zpěvu se podílel každý zúčastněný) podařilo udělat alespoň někomu radost.

CASINO 20.12.2002

KECKA

Tento oddílový pátek měl na starost Radek, ale jaksi se nedostavil, tak to převzal Mira. Bylo tam opravdu spoustu her: různé karetní hry, Z pohádky do pohádky, kostky, hadi, člověče nezlob se, šachy, domino, mikádo a spoustu dalších her. Každý vítěz jedné hry, kterou si vybral a vyhrál dostal papírek, který znamenal jako kdyby jeden bod. Na konci si každý sečetl body-papírky a největší součet byl 6. Nejvíce jsem měla já a Mědvěd měli jsme oba stejně 6 papírků. Nastal problém, ale byl hned vyřešen stříhli jsme si a vyhrála jsem já. Cena byl zasklený žolík s datumem. Pak se všichni šli domů a byla Oddílová rada.

(KAČA)

Už název říkal, že to bude GOOD. Když jsem vešla do klubovny, všude kolem dokola byly všelijaké hry. Chvilku jsme čekali a potom nám Miris vysvětlil pravidla. Nebyla moc složitá (asi aby to pochopila i Brumla a spol.). Za dobu vyhrazenou hraní jsme si mohli vybrat jakoukoliv hru. Výběr her byl pestrý: mikádo, domino, kostky, šachy, karty, hokej, z pohádky do pohádky, dáma, člověče nezlob se, logik... V případě výhry jsme si měli dojít k Mirisovi pro lísteček. Na konci si každý spočítal lístečky a potom nahlas řekl kolik jich má. Nejvíce měla Kecka a Medvěd (oba po šesti), ale protože se počítalo pouze s jedním vítězem, o definitivním vítězi rozhodlo „kámen nůžky papír“. Vyhrála Kecka a jako cenu dostala zarámovaného žolíka.

STŘEDISKOVÁ VÁNOČNÍ AKADEMIE 21.12.2002

KAČA

O půl jedenácté jsme měli být na zastávce, aby nás odvezli auty na Vsetín. V jedenáct jsme měli mít zkoušku, ale bylo jasné, že to všichni nestihneme. Proto jeli první ti, co měli důležitější role, ale ani ti to nestihli. V kině Žaby dostaly úkol – zabalit dárky pro ostatní oddíly a rozdat je. Rozdat jsme je stihli jenom tak tak. Všichni jsme se usadili a čekali až to začne. Uváděli to dva trojkaři. Na začátku bylo slavnostní předávání historické vlajky, kterou nám přivezli skauti z jiného střediska. Vlajka byla opravdu krásná. Potom na podium přišli zástupci jednotlivých oddílů, zapálili si svíčku a zazpívali koledu. Pak už každý oddíl předvedl scénku a občas i s krátkým filmem. Po pár scénkách jsme se šli nachystat do šatny my. U některých byla tréma a nervozita znát. Po promítnutí našeho filmu jsme vyšli na jeviště. Z několika řad se už teď ozýval smích, protože u některých bylo poznat koho hrají. Největší úspěch měla Kikina, když ke konci řekla: „Romane, Romane, já to asi nechápu!“. Bylo to super. Aspoň teda myslím. Jen co jsme se převlékli zpět do krojů a podívali se ještě na pár scének, vyzvedli jsme si dárky. Bylo jich docela dost. Domluvili jsme se, kdo pojede autobusem a kdo autem. Úplně na konec jsme se mohli podívat na pohádku Král sokolů. Ti, co jeli autobusem, museli odejít trochu dříve. Pak už jsme jen nanosili věci do auta a jeli jsme domů. Cestou jsme se stavili v kostele pro Betlémské světlo a u Radka v práci na zákusky.

DAZUL

Rozhodně se jednalo o nejpovedenější střediskovou vánoční akademii v novodobé cca 12-leté historii vsetínského střediska.

Trojkaři se moc dobře poučili z minulých chyb a velmi precízně vše zorganizovali - vy co jste pomáhali na organizaci X.sněmu junáka ve Vsetíně asi moc dobře víte o čem mluvím.

Sál byl téměř zaplněn - rodičů a příznivců znatelně přibývalo. Každý z oddílů ke své prezentaci přistupoval velmi odpovědně a bylo (až na nepatrnou výjimku 1.ch) vidět, že na tom strávilo mnoho hodin (je to ale nevděk,

když pak finální vystoupení trvá jenom pár minut).

Byli jsme svědky ocenění Toma - zakladatele TROJKY (letošní rok oslaví TROJKA 35 let nepřetržité činnosti !!!). Nezasvěcení a mladší bráškové a sestřičky asi moc nechápali, ale dospělákům se tlačily dojetím do očí slzy.

Scénka našeho oddílu nezapadla a troufám si (jako ten, který ji viděl až ve finále a tudíž to viděl dost nezaujatě), že patřila minimálně mezi medailové pozice - i když měla svůj půvab pouze pro znalé reálií střediska.

Jó - Kikina získal ocenění jako nejčtenější přispěvovatel do střediskového časopisu Stoupa hlásí.

KECKA

Všichni měli čekat u cesty o půl jedenácté. Když jsme zjistili, že nikdo pro nás nepřišel šli jsme pěšky. U obchodu jsme potkali Radka a Miru, kteří jeli nahoru pro Radkovo auto. Za tu chvíli jsme stačili dojít do Ratiboře. Tam už čekala kupa děcek. Mira jel s Pasatem a Radek s Beruškou, a tak nás začali vozit na Vsetín. První jeli ti co měli hlavní role. Auta se otáčela několikrát. Nakonec jsem tam zůstala já a Jeňa a vydali se pěšky, aby to Mira měl blíž. Na zahájení akademie nám jedno středisko darovalo starou vlajku. Pak se zazpívala společná píseň a rozl stromeček pod kterým byly krabice s dárky pro oddíly. Pak už se hrály jen scénky každá byla originální. Pak přišla řada na tu naši. Myslela jsem že je to nebude bavit, ale opak byl pravdou s máli se a to bylo dobře. Jako ukončení akademie nebo myšleno jako třešnička na dortu byl film Král Sokolů. My jsme se na film dívali jen chvíli a pak jeli dom. V Ratiboři jsme čekali na autobus, ale vzal nás pan Zubíček - tatínek Šikuly.

ODDÍLOVÉ VÁNOCE 23.12.2002

???

Oddílové Vánoce začaly ve dvě hodiny. Hned jakmile se ozdobil stromek šli jsme ven ozdobit zvířatům stromek. Jakmile jsme ho dozdobili šli jsme hrát Eskymáckou honičku. Pak šli někteří zpátky po cestě a ti odvážnější šli po louce. V klubovně nás tento rok bylo jen kolem dvaceti (*redakce opravuje - bylo nás tam 35*), ale pamatuju, že nás tam bylo víc i kolem třiceti jestli se nepletu. Zpívali jsme písničky, pouštěli lodičky, házeli papuči, hledali štěstí či lásku, odlévali olovo, pouštěli kytičky. Navštívil nás i pan farář. Všichni jsme se pomodlili a začali zapalovat stromek. Někdo popřál jak najít štěstí či lásku nebo přátelství, někdo zas neřekl nic. Pak už jsme rozbalovali dárky a těšili se z nich. Některé dárky byly nádherné. Pak už se všichni pakovali a šli domů.

POLÁRNÍ VÝPRAVA

27.-30.12.2002

PÁJA

27.12.se jelo na Polární výpravu na Bařínku. V ten den byly dvě etapovky první byla taková že jsme museli jít na louku a tam jsme měli co nejdříve najít past a donést jí co nejrychleji k Bařince kde čekal Zub. Nemyslete si že to bylo lehké, past nesměla sklapnout a k tomu byla ještě zahrabaná ve sněhu takže to bylo ještě těžší. Naštěstí jsme to první našli a přinesli my Šneci takže taky bylo jasné že jsme dostali nejvíc Dolarů. Potom byla etapovka vevnitř a to jsme si museli nakoupit oblečení, zbraně a další věci, nakupovali jsme tak že jsme hledali takové lístečky na kterých bylo napsáno zboží které jsme si měli nakoupit. Potom bylo vyhodnocení těch dvou etapovek.

Večer jsme si šli lehnout do postele. No nevím jak ostatní, ale já jsem hned usnul. Druhý den jsme posnídali (chleba z pomazánkou). Po obědě jsme měli etapovku měli jsme zachránit Strongbowa, uvařit čaj a postavit přístřešek. Tahle etapovka taky nebyla zrovna lehká, ale byla to docela zábava. Večer byla žranice a po žranici večerka. Večer se Vašek pozvracel. No a ráno jsme si zbalili batohy. Zahráli poslední etapovku, která byla taková: to jsme šli do lesa a tam každá družina byla lovec a ostatní družiny zvěř kterou se snažili ulovit ti lovci. No a pak jsme odnesli ven všechny batohy pod Bařínku. Potom se douklízelo a šli jsme domů.

SILVESTR

Po několika Silvestrech strávených tradičně na Bařince jsme letos byli nuceni přestěhovat se jinam. Přes počáteční nesouhlas to ale bylo vlastně dobře, protože každá změna je k něčemu dobrá a všechno má jiný, nezaběhaný a originální ráz. Tentokrát jsme se rozhodli strávit poslední den roku 2002 a první den roku 2003 na Hawai. Teda, ne na těch velebných ostrovech s palmami a tanečnicemi, ale na maličké chatičce uprostřed skal a lesů na Půlčinách. A protože jsme se z Polárky vrátili o den dřív, mohli jsme na Hawai vyrazit už 30.12. Musím přiznat, že cesta tam byla příšerná. Byla už skoro tma a nám se nohy bořily do rozžehnaného sněhu a bahna, sem tam nám to jelo samo jako na kluzišti a všude kolem byla mlha jako v Avalonu. Na Hawai jsme dorazili mírně promočení, ale natěšení na příjemné teplíčko, které si uděláme. Opravdové teplo nám sice bylo až po hodině usilovného přikládání do minikamínků, ale i to stačilo k tomu, aby se nám nálada zvýšila o 150%. Nakonec jsme se rozhodli, že si ještě vyrazíme ven na krátkou vycházku na Půlčín, s cílem dobře se najíst v místní westernhospůdce U Willyho. Všechno se povedlo, a tak jsme byli za tři hodinky zpátky sice úplně promočení, ale zato s bříškama plnými uzeného, zelí, klobás a utopenců. Po tom všem se nám usínalo moc krásně. Ráno nás probudil nevychovanec Ben škrábáním na dveře. A protože bylo vcelku pěkně a nepršelo, polovina z nás se vydala na prohlídku skal a druhá půlka zůstala v chalupě, aby někdo mohl přivítat pozvané „hosty“. Ti dorazili akorát kolem oběda, takže k naší gulášovce přibyla Romanova tlčenka a roláda. Odpoled-

ne pak šla ven druhá půlka, zatímco ta první už chystala silvestrovskou žranci. Vyvětraní, vyběhaní a s líčkama červenýma jsme pak zasedli ke stolu plnému chlebíčků, ovoce, zeleniny, masa a cukroví a s kytarama v rukách jsme zahájili silvestrovské veselí. Mezitím jsme si taky četli valašské pověsti a samozřejmě popíjali.

Před půlnocí jsme se tradičně sešli u malého ohýnku a s tóny písničky Za ledovou horou jsme v poklidu přivítali nový rok. Bez petard, ohňostroje a řevu kazeťáku, podle svých hodiněk jsme odpočítávali poslední vteřiny roku 2002...

Ráno prvního dne nového roku nás přivítalo Slunce. Obloha byla čistě vymetená a vzduch voněl skoro jako na jaře. Kdyby všechny dny nadcházejícího roku byly tak jasné a jiskřivé jako ten první, určitě by v našich srdcích bylo víc místa pro radost, písničky a hlavně pro ostatní lidi. No, doufejme, že těch dnů bude hodně, aby život nebyl smutný a šedý a aby bylo vždycky na co se těšit.... (Kikina)

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

DAZUL

ŠESTKA letos slavnostně přinesla Betlémské světlo do kateřinického kostela 22.prosince. Pan farář Pavel Šebesta velmi hezky zakomponoval tuto událost do nedělní bohoslužby. Nejprve měl slovo o symbolu tohoto světla a pak naši nejmenší členové oddílu zapálili od betlémského světla 4 svíce na adventním věnci. Mimo to jsme ještě zazpívali Huronskou koledu. Moc nás potěšilo, když jsme později viděli, že si lidi připalují Betlémské světlo i na Štědrý den od svíce v předsáli kostela.

LEDEN 2003

3.ledna ODDÍLOVKA (Bára)

4.ledna TAKOVÝ MALÝ COUNTRYBÁL

11.ledna K2 – běžkař.jízda Karl.-Kateř.

17.ledna STŘEDISKOVÉ HRÁTKY V BAZÉNU

18.ledna DRUŽINOVÉ VÝPRAVY

25.ledna ČEKATELSKÉ ZKOUŠKY - Fido

ÚNOR 2003

1.února PLES NA ZÁMKU - rodiče a příznivci

7.února ODDÍLOVKA

15.-16.2. Malá Fatra (Wakpalaň)

21.února Oddílový pátek

22.-23.2. Bílá stopa (Radek)

K2 - sobota **11.ledna 2003**, start v 9:00 U Tabulí ve Velkých Karlovicích, cíl v naší klubovně. Podmínky: věk 15 let a výše, pas nebo občanka, mobil do trojice, mapu Javorníků. Podrobnější informace u Radka—606 541 599.

Výprava **22.-23.2.2003 BÍLÁ STOPA**. Přespíme na chatě. V případě pěkného počasí bude mírně náročnější. Zálohu **50 Kč do 7.února Radkovi**. Odjezd v sobotu 22.února v 6:50 autobusem, návrat v neděli mezi 15 a 17 hodinou.

Zveme všechny rodiče a příznivce oddílu a **6. SKAUTSKÝ PLES NA VSETÍNSKÉM ZÁMKU**. Ples se koná v sobotu **1.února 2003**. Hraje kapela SCART, tombola, doprovodný program,... Lístky možno zajistit telefonicky u vůdce oddílu (Radek - 606 541 599)

ARCHIV ŠESTÁKU MŮŽEŠ NAJÍT NA ODDÍLOVÝCH INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH [HTTP://SESTKA.JINAK.CZ](http://sestka.jinak.cz)

Na vydání ŠESTÁKU č.31 se podíleli:
Dazul, Pája, Kecka,
Káča, Michálek, Radek,
J.Joubert,
Berg, internet. LA-CHIM spol.s r.o.

tento výtiisk je určen pro:

podpis rodičů: